

Лисана и таралежко.

(Приказка).

Еднѣжъ лисана гладувала три дни и три нощи. Всички дребни — звѣрченца били прѣдпазливи и лисана не могла да си хване ни едно. Виде нѣкое заече, или нѣкое птиченце, и хѣ да ги сграби, тѣ я сѣщатъ и бѣгъ да ги нѣма...

Ето защо, хитруша лисана намислила по другъ начинъ да се нахрани: трѣбвало да се сприятели съ нѣкого и наготово да го изяде. Най-безстрашенъ въ цѣлата гора билъ *ежътъ*. Лисана отишла у дома му и направо му казала:

— Господинъ ежко — таралежко! Ела при мене. Азъ желая да станемъ другари. Нѣка заживѣемъ въ любовь и съгласие; единъ другиму да си помагаме, единъ другиго да защитаваме.

— Радвамъ се, казалъ довѣрчивиятъ ежъ, като излѣзълъ изъ кжщата си.

Лисана била много гладна. Тя не се стѣрпѣла и не могла повече да хитрува. Тя се спуснала върху ежа, за да го разкжса...

— Ха, таквазъ ли си била! извикалъ ежътъ и се свилъ на кълбо. — Ела утрѣ, ядно про-